

Jernbaneobligationer posteredes igjennem Reservecapitalen for Kongeriget“.

Herefter forekommer det Udvalget aldeles klart, at Regjeringen har været i sin gode Ret ved at henlægge det omtalte Beløb i Obligationer til Reservecapitalen, og at udbetale de 471,168 Rbd. contant til Jernbanearbejderne; og da Statsrevisionen derpaa har indstillet, at „den brugte Fremgangsmaade passerer“, hvorved der altsaa yttres Tvivl om, hvorvidt Regjeringen havde været i sin Ret, og i det Hele har udtalt sig dadlende om denne Regjeringens Fremgangsmaade, saa foreslaaer Udvalget, at denne Antegning udgaaer, hvilket man har tilladt sig at gjøre ved at ubelade den.

Da Slutningsindstillingen er til Behandling og Afstemning sammen med Forslaget i sin Heelhed, skal jeg kun bemærke, at man forrige Aar i Folkethinget havde fundet en Indstilling, som man der havde sluttet sig om; istedetfor at det lidligere heb, at Rigsdagen for sit Vedkommende meddele. Decharge for Statsregnskabet, skulde det hebde, at Rigsdagen frasiger sig ethvert Krav paa Ansvar for Regnskabet. Landssthingsudvalget har anseet det ønskeligt, om man kunde faae et dansk Udtryk istedetfor det fremmede Ord „Decharge“, og da Folkethinget havde tiltraadt en bestemt Redaction, var det os magtpaaliggende, om muligt, at gaae den samme Vej. Der har været nogen Dissens i Udvalget om denne Formulering, og navnlig er der yttret Tvivl, om det ikke var for stærkt et Udtryk, at der blev sat: „ethvert Krav“; da man nu kunde faae Enighed i Udvalget ved kun at sætte: „Krav“ og at ubelade Ordet „ethvert“, saa have vi indstillet til Thinget, at der maatte benyttes denne Form: „Med de ved de enkelte Poster tagne Forbehold frasiger Rigsdagen sig Krav paa Ansvar for Statsregnskabet for Finantsaaret 1862—63.“ — Der er under Justitsministeriet med Hensyn til Fængselsvæsenet af Statsrevisionen gjort en Bemærkning med Hensyn til Varebeholdningernes Værdi, som Statsrevisionen ønskede skulde indføres som en virkelig Post i Regnskabet, idet man meente, at Beholdningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og ved dets Slutning skulde

ligefrem opføres som en Post i Regnskabet. Folkethingensudvalget tiltraadte dette, skjøndt der ikke er gjort nogen speciel Indstilling derom. I denne Sag har Landssthingsudvalget imidlertid en forskjellig Opfattelse. Ved enhver større Fabrikdrift er der to Slags Regnskaber, et Pengeregnskab og et Materialregnskab. Pengeregnskabet omfatter naturligviis de Summer, der gaae ind og ud i Aarets Løb, og Materialregnskabet omfatter Værdien af Beholdningerne, af Inventarium m. M. Det er en Selsølgelse, at ved en saadan Fabrikvirksomhed som den, der er forbunden med Fængslerne, har et Materialregnskab megen Betydning, og bør holdes strengt. Ved at sammenholde Værdien ved Aarets Begyndelse og Værdien ved dets Slutning kommer man egentlig først til et Resultat om, hvorvidt Fabrikvirksomheden har givet Udbytte, eller har maattet kræve Tilskud. At opføre Material- og Penge-Regnskaberne som et samlet Regnskab tror Udvalget ikke lader sig gjøre, hvorimod det antager, at den Fremgangsmaade, der maa følges, er at føre to Regnskaber: et Material- og et Pengeregnskab, og at sammenstille begge Regnskaber paa een Status, saa at man deraf kan see, hvad Resultat Aaret har givet.

Finantsbudgettet angaaer kun Pengeregnskabet, og deri ligger allerede, at Materialregnskabet ikke kan blandes sammen dermed. Man vil, naar man seer hen paa Statsregnskabet for 1862—63, see, at Fængselsvæsenet har kostet Staten en heel Deel mindre, end der var budgetteret. Man vil see, at der er en Mindreudgift af 41,265 Rbd. 43 $\frac{1}{2}$ f.; paa forskjellige Steder kan ogsaa findes Oplysning om, hvad der er Grunden dertil, og at det navnlig er den, at der er indkjøbt færre Raastoffer, saa at der derved er bespart 25,000 Rbd. Den hele Mindreudgift er altsaa egentlig ikke 41,265 Rbd. 43 $\frac{1}{2}$ f., men i Grunden kun 16,265 Rbd. 43 $\frac{1}{2}$ f. Beholdningerne ere paa samme Tid soundne ind, og det er ikke saaledes ubtryffeligt fremstillet i Regnskabet, at man har et samlet Overblik over det Hele, hvad Udvalget har troet, der burde have, navnlig ved den Fremgangsmaade, som jeg nys tillod mig at nævne.